

[Alfred Jensen.]

angående ekstra støtte til byggeriet til udvalgsbehandling som et udtryk for, at man erkendte, at der var et problem, som måtte tages op til overvejelse og til løsning. Nu står vi her den 4. april og har praktisk talt ikke taget fat på problemerne på en sådan måde, at der kan komme noget sommerbyggeri i gang i henhold til de foranstaltninger, man eventuelt kan blive enig om i udvalget. Jeg ved iøvrigt ikke, om man kan blive enig om noget, men det forekommer mig, at den måde, hvorpå der har været arbejdet med denne sag, ikke svarer til den velvilje, der faktisk er givet udtryk for under denne forhandling.

Det var den 25. januar mit parti fremsatte sit lovforslag. Det blev behandlet den 13. februar og henvist til udvalg, men ikke desto mindre er der praktisk talt ikke sket noget på dette område, og det forekommer mig, at det er en temmelig skandaløs måde at behandle dette problem på. Jeg ser ikke rettere, end at man har sløset med tiden og derved undladt at benytte de muligheder, der var for at få mere byggeri i gang i sommer. Jeg ved ikke, hvor meget byggeri der kan komme i gang i sommer, men de formodninger, der har været fremsat, går ud på, at ikke engang de planer, ministeren har angående byggeriet, vil blive opfyldt, fordi der ikke foreligger ansøgninger om lån til boligbyggeri i det omfang, planen går ud på. Derfor siger det sig selv, at enhver, der virkelig vil gøre noget for at fremme boligbyggeriet, også må være med til at træffe foranstaltninger, og at disse foranstaltninger må træffes temmelig omgående. Der har været tid nok til at behandle og gennemføre foranstaltninger, så der allerede i foråret kunne tages fat på et mere omfattende byggeri.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker det ærede udvalg, fordi det har villet fremskynde gennemførelsen af en del af mit lovforslag om støtte til det private byggeri, og jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet dette forslag.

Jeg forstår det imidlertid således, at man i udvalget vil fortsætte overvejelserne af, om de regler, som vi nu vedtager for småhusene, bør udstrækkes til, som jeg har foreslået, også at omfatte almindelige udlejningsejendomme. I det hele taget er jeg naturligvis ked af, at vi ikke har kunnet få hele det lovforslag, jeg fremsatte

den 11. marts om støtte til det private byggeri, gennemført nu. Jeg forstår imidlertid meget vel nødvendigheden af en grundig udvalgsbehandling af de problemer, som kan rejses i forbindelse med lovforslaget, og jeg har også selv en vis skyld, eftersom jeg under udvalgsbehandlingen har stillet forslag om adgang til en afskrivning af en del af håndværkerudgifterne over bygherrens indkomstskat med indtil 10 pct. af disse udgifter fordelt over 10 år. Selvom en lignende fremgangsmåde benyttes ved erhvervsbyggeriet, og der derfor ikke er tale om nogen principiel forandring i skattelovgivningen, vil jeg naturligvis ikke bestride, at dette ændringsforslag kan rejse spørgsmål, som folketingsudvalget bør tage sig tid til at besvare.

Nu ved ingen noget om, hvilken endelig stilling udvalget vil tage til dette forslag om skattefri afskrivninger. Det er overfor mig oplyst, at udvalget endnu ikke har kunnet behandle det. Jeg håber ikke, at den omstændighed, at forslaget er fremsat, fører til, at nogen, som har ønske om at bygge, vil afvente dets videre skæbne, før de går i gang med byggeri. Skulle det i den foreslåede form eller i en form, hvorom der kan blive enighed, blive gennemført, vil det sikkert kunne få betydning for enhver, som påbegynder opførelsen af et hus efter 1. marts 1952.

Jeg benytter lejlighed, som denne anden behandling giver mig, til at give tinget en oplysning om omfanget af indgåede ansøgninger til boligministeriet, og jeg finder det endnu mere påkrævet efter de bemærkninger, det ærede medlem hr. Alfred Jensen har gjort.

I de første tre måneder af året er der indgået ansøgninger om statslån til 1874 boliger efter reglerne for socialt boligbyggeri. I fjor var det samme tal 2266. Der er dog den opmuntring i disse tal, at indgangen i marts måned har været meget stor, idet der alene i marts er ansøgt om lån til 1081 af den slags boliger. Vi skal faktisk helt tilbage til marts 1950 for at finde et tal af tilsvarende størrelse.

Hvad angår de ganske små enfamilieshuse efter kapitel VI — disse huse er jo først og fremmest bestemt til mindrebedidlede —, er der i år indgået 633 ansøgninger mod 218 i fjor, og der er altså en stærk stigning i efterspørgslen efter lån til disse parcelhuse for mindrebedidlede. Det er en udvikling, som jeg naturligvis kun kan hilse med den største tilfredshed.

Der er også nogen fremgang i det pri-